

ע"פ 16860/04/16 - עיריית תל-אביב-יפו נגד שאול עזר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 16860-04-16 עיריית תל-אביב-יפו נ' עזר
תיק חיצוני: .

כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב	בפני
עיריית תל-אביב-יפו	מעוררת
	נגד
שאול עזר	משיב

פסק דין

בפני ערעור על גזר דינו של בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ר' פרי) מיום 23.2.16. המשיב הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של חנייה אסורה על פי תמרור "אין עצירה". בגזר דינו קבע בית משפט קמא כי מדובר במקרה חריג בו מתקיימות נסיבות מיוחדות להפחתת קנס המקור והטיל על המשיב קנס מופחת לגבי שני הדוחות, בסכום כולל של 250 ₪.

הרקע:

בתאריכים 14.4.15 ו-4.6.15 החנה המשיב את מוניתו בסמוך לאבן שפה המסומנת אדום-לבן. דהיינו, אוסרת עצירה לכל מטרה ועניין. מצלמת ווידאו עירונית תיעדה את שני המקרים. בשני הסרטונים נראה רכבו של המשיב עומד במקום למעלה מ-4 דקות. בעקבות זאת, נרשמו לחובתו שתי הודעות קנס.

המשיב ביקש להישפט ובעקבות כך זומן לדיון. בדיון שהתקיים בבית משפט קמא טען המשיב כי הוא עצר במקום כדי להמתין להגעתם של נוסעים אשר הזמינו את שירותי המונית. בית משפט קמא הרשיע את המשיב בעבירות שיוחסו לו בשני כתבי האישום, אולם קבע, בניגוד לעמדת המערערת, בנוגע לפרשנות של תקנה 76(ב) לתקנות התעבורה (להלן: "התקנות") כי מונית רשאית לעמוד מספר דקות במקום בו העצירה אסורה, לצורך המתנה לנסעים. עוד קבע בית משפט קמא כי מהתמונות שהוגשו לא התרשם כי הייתה הפרעה לתנועה וכי מאחר והדוחות לא ניתנו בזמן אמת ע"י פקח, כך שהמשיב היה יכול ליתן לו את פירטי הנוסעים שהיו עימו, אין המשיב יכול להתגונן היום בפני הסרטונים שמהם הופקו הדוחות לאחר זמן. מהטעמים הללו גזר בית משפט קמא על המשיב קנס מופחת כמפורט לעיל.

להלן טיעוני המערערת:

1. הפרשנות שנתן בית משפט קמא לתקנה 76(ב) לתקנות לפיה "איסוף נוסע" כרוך גם בהמתנה להגעתו של

הנוסע , איננה מתיישבת עם לשון התקנות ועם הפסיקה.

2. טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי נסיבות המקרה מצדיקות הפחתה בסכום קנס המקור.
3. עוד טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי אם הדוחות היו ניתנים למשיב מיד עם ביצוע העבירות, יכול היה להביא את הנוסעים כעדים מטעמו. מאחר ואין מחלוקת על העובדה כי המונית עמדה והמתינה במקום לנוסעים במשך מספר דקות, במה הייתה מועילה להגנתו עדותם של הנוסעים?
4. זאת ועוד, טעה בית משפט קמא שכאשר קבע כי לא נגרמה הפרעה לתנועה. הפקח לא זומן למתן עדות ולא הייתה ראייה כלשהי בעניין עומסי התנועה במקום, כך שלא ברור על מה מבוססת מסקנתו של בית משפט קמא. זאת ועוד, בהתאם ללשון החוק אין כל רלבנטיות לעניין ההפרעה לתנועה.
5. לא היו "נסיבות מיוחדות" המצדיקות הפחתת הקנס. הפחתה מוגזמת של קנסות תעודד עבריינים לבקש להישפט ללא סיבה מתוך תקווה שבית משפט יפחית את קנס המקור.

דין והכרעה:

כבר עתה ייאמר שדין הערעור להתקבל. אין מחלוקת עובדתית על כך שהמשיב עצר את מוניתו במקום בו עצירה אסורה, פעמיים, לפרק זמן של מספר דקות בכל פעם, על מנת להמתין לנוסעים. בית משפט קמא קבע כי על פי תקנה 76(ב) לתקנות, רשאי נהג מונית לעצור לצורך איסוף נוסע או הורדתו גם אם הוצב במקום תמרור "אין עצירה" למעט בתחום תחנת אוטובוס. והכוונה, כי הפעולות הללו אפשרויות גם בפרק זמן של "מספר דקות" וכי אין כוונה דווקא "להורדה מיידית או העלאת נוסע מיידית".

אם כך אמנם סבר בית משפט קמא, הרי שבהתאם לפרשנותו את הוראות סעיף 76(ב) לתקנות, כלל לא נעברה עבירה מאחר ומעשיו של המשיב חוסים תחת הסייג אשר נקבע בתקנה 76(ב) לתקנות. ואם זה המצב, נשאלת השאלה מדוע הרשיע בית משפט קמא את המשיב?

גם בית משפט קמא ציין כי: "לא יתכן שנהג מונית יעמוד במקום אסור לעד ולאורך זמן, אולם מספר דקות מועטות הינו זמן סביר שבו נהג מונית יכול לעמוד במקום לצורך הורדה, איסוף או העלאת נוסע ...".

במקרה שלפנינו מדובר בלמעלה מארבע דקות עצירה בכל פעם. בית משפט קמא קבע כי "מספר דקות מועטות" מותר. נשאלת השאלה כיצד ידע ציבור נהגי המוניות ואנשי אכיפת החוק למה הכוונה בפרק זמן בלתי מוגדר זה? האם עצירה למשך שש או שבע דקות למשל, מהווה עבירה על החוק? או שמא נכנסת לסייג של תקנה 76(ב) לתקנות? מי יקבע לכמה דקות יותר לנהג מונית לעצור את רכבו?

סבורני כי פרשנותו של בית משפט קמא מוטעית ועומדת בסתירה ללשון החוק ולכוונת המחוקק. כאשר נאמר **"לצורך הורדה, איסוף, או העלאת נוסע ..."** יש לפרש זאת באופן דווקני ואין מדובר בהיתר לחנייה במקום אסור ובהמתנה לבואו של נוסע שהזמין את המונית, או שלא הזמין אותה, לפרק זמן של מספר דקות כזה או אחר, אותו לא ניתן כלל לקצוב. כתוצאה מפרשנות זו, מוניות יחנו במקומות אסורים ברחבי העיר, יגרמו להפרעה בתנועה ולא ניתן יהיה לבצע אכיפה יעילה נגד הנהגים הללו.

גם בעפ"א (מרכז) 17492-03-09 מוניות איילון רמלה בע"מ נ' מדינת ישראל נפסק ברוח זו:

"...יודגש כי תקנה 76 אינה מאשרת ומאפשרת עצירת מונית במקום שבו נהג מונית ממתין לנוסעים פוטנציאליים ..." (פסק הדין דנן אושר ע"י בימ"ש העליון ברע"פ 9761/09).

לעניין ההפחתה בסכום קנס המקור - סמכות בית משפט להפחית מתשלום הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס קבועה בסעיף 230 לחסד"פ. ככלל, הקנס לא יפחת מהסכום הנקוב בהודעת התשלום,

"אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו".

הלכה פסוקה היא כי הפחתת קנס המקור לא תעשה כדבר שבשגרה אלא רק במקרה חריג ביותר, אחרת ייווצר שטף של התדיינויות סרק בבתי משפט לעניינים מקומיים ובזבז משאבים לריק.

הנסיבות שפירט בית משפט קמא לצורך הפחתת קנסות המקור, אינן משמשות כנסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתת סכומי הקנסות הללו.

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את הערעור, מבטלת את גזר דינו של בית משפט קמא, וקובעת כי המשיב ישלם את הקנסות המקור המצוינים בדוחות נשוא הדיון וזאת תוך 30 יום מהיום. מסכומי הקנסות הללו יקוזז כל סכום ששולם על חשבון הקנסות, אם שולם.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ו, 08 יוני 2016, בהעדר הצדדים.